

ת"פ 13695/12/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 13695-12-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

כבוד השופטת רות שפילברג כהן	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
נגד	
פלוני	הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, מיום 29.12.21, בעבירות של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **הפרת צו בימ"ש שנועד להגן על אדם**, לפי סעיף 287(ב) לחוק, **והטרדה באמצעות מתן בזק**, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982.
2. לפי כתב האישום, במועד הרלוונטי, היו הנאשם והמתלוננת, ר"ז, פרודים זה מזו, ולהם שני ילדים קטינים, המתלונן מ.א., בן 11, ו-כ.א. בן 9.

בתאריך 14.10.21, בהליך שבין המתלוננת והקטינים ובין הנאשם, הורה בית-המשפט לענייני משפחה בנצרת, כי צו ההגנה שניתן ביום 7.10.21 כנגד המשיב, יעמוד בתוקפו למשך שלושה חודשים, ובמסגרתו נאסר על הנאשם, בין היתר, להימצא ברדיוס של 10 מ"ר מרכבה של המבקשת; ליצור כל קשר עם המבקשת בין בעל פה ובין בכתב או בכל אמצעי אחר; לאיים, לפגוע, לבלוש או להטריד את המתלוננת והקטינים בכל מקום ובכל דרך, לרבות הטרדות טלפוניות. עוד נקבע בצו כי איסוף והחזקת הקטינים בזמני השהות תהיה על ידי צד ג' (ככל הנראה הכוונה "החזרת הקטינים").

בתאריך 26.11.21, סמוך לשעה 15:00, בסניף מקדונלדס הר יונה, בנוף הגליל, הפר הנאשם את ההוראה החוקית באופן שהגיע עם מונית לאסוף את הקטינים. הנאשם נכנס לסניף בשעה שהמתלוננת שהתה בו עם הקטינים והחל לדבר איתה, אך היא לא ענתה לו.

בהמשך לכך, יצאו הנאשם, המתלוננת והקטינים מהמקום, ובזמן שהמתלוננת ניגשה אל רכבה,

והקטינים נכנסו אל המונית, איים עליה הנאשם בכך שאמר לה "לאן את הולכת? את תסבלי ממני אני לא אעזוב אותך בשקט."

לאחר שהמתלוננת והקטינים עזבו את המקום, התקשר הנאשם פעמיים אל המתלונן, הקטין מ.א., ושלח לו מספר הודעות קוליות, בין השעות 15:17 ל- 17:03, במסגרתן אמר, בין היתר: "הלילה המשטרה תזיין אותה טוב בסדר... תגיד לה שתנקה את הכוס שלה טוב, היא בטח מוכנה לזיון, שתנקה את הכוס שלה כמו שצריך בשביל שידעו לזיין אותה... יש לה על הכוס שלה שיער, שתנקה את הכוס שלה כמו שצריך בשביל שהמשטרה תזיין אותה."

תסקיר שירות המבחן

3. ביום 29.12.21, התקיימה ישיבת טיעונים לעונש. הסנגור טען שבמהלך מעצרו של הנאשם בתיק זה, בני הזוג התגרשו, וכי הנאשם שינה את גישתו כלפי המתלוננת, והסכים, בניגוד לעבר, להתגרש ממנה. בשלב זה הוזמן תסקיר לעונש, כדי שהטענות ייבדקו, ותיפרש תמונה רחבה לגבי הנסיבות האישיות העדכניות, ונקבעה ישיבה להשלמת הטיעונים.

שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, והעריך קיומו של סיכון גבוה מאוד להישנות התנהגות אלימה ופוגענית מצדו, כלפי המתלוננת.

בתסקיר מיום 19.1.22 נמסר כי הנאשם, בן 45, גרוש מהמתלוננת ואב לשני ילדים. טרם מעצרו התגורר בבית אמו בנצרת. הנאשם שוהה במעצר בבית המעצר "צלמון".

הנאשם תיאר קשר תקין עם משפחת המוצא שלו. אביו נפטר לפני כחמש שנים ובעבר נהג האב לעשות שימוש באלכוהול.

הנאשם השלים 10 שנות לימוד, ולדבריו העדיף לעבוד ולפרנס את עצמו, אז פנה לעסוק בתחום ריתוך הצנרת, בו עבד באופן יציב כשכיר עד למעצרו הנוכחי.

בשנת 2010, נישא הנאשם למתלוננת ולשניים נולדו שני ילדים משותפים. לאורך השנים, התגוררו בני הזוג לסירוגין יחד ולחוד, כאשר בתקופות בהן נפרדו, התגוררו הילדים עם המתלוננת, והנאשם קיים עמם קשר רציף. לפני מספר שבועות התגרשו, לדבריו.

הנאשם ציין כי הילדים נותרו בעת מעצרו עם המתלוננת, והוא חווה ניתוק מהם.

4. על פי התסקיר, לחובת הנאשם 14 הרשעות קודמות, מתחום האלימות הכללית והזוגית, בגין נדון, בין היתר, לריצוי עונשי מאסר בפועל. בגין הרשעתו האחרונה, בעבירות איומים והפרת צו בימ"ש שנועד להגן על אדם, מתאריך 1.6.21, נדון ל-13 חודשי מאסר בפועל.

צוין בתסקיר כי הנאשם שוחרר ממאסרו האחרון כחודש טרם ביצע העבירות דנן.

5. הנאשם התקשה לקבל אחריות לביצוע העבירות. לדבריו, הגיע למקום על מנת לפגוש את ילדיו, אף שידע כי עליו לאסוף אותם בתיווך צד שלישי. הוא התקשה להסביר את הפנייה למתלוננת, ואת אמירותיו הקשות לבנו. הנאשם היה ממוקד בזכויותיו כאב וברצונו לקיים קשר עם ילדיו, והתקשה להכיר במצוקה שגרם בהתנהלותו. הנאשם טען כי המתלוננת מסיתה את הילדים נגדו, והם אינם עונים לשיחות הטלפון שלו מבית המעצר. עורך דינו יצר קשר עם המתלוננת והיא מסרה כי הילדים אינם מעוניינים לשוחח עמו. לדברי הנאשם, הוא נקט בהליך של פשיטת רגל, אינו משלם מזונות ואינו מקיים את הסדרי הראייה.

בהתייחס לעברו ציין הנאשם כי בעבר אמר בכעס דברים, אותם פירשה המתלוננת כאיומים. הנאשם שלל התנהלות אלימה ובעייתית מצדו, והתקשה לקבל עליה אחריות.

6. שירות המבחן שוחח עם **המתלוננת**, בת 40, המתגוררת עם ילדיה בשכירות ועובדת בסופר מרקט בחצי משרה. לדבריה, מתחילת קשר הנישואים סברה כי התנהלותו של הנאשם תלוית בה, היא סבלה מאלימותו כלפיה, ובשנת 2016 נפרדה ממנו למשך 3 שנים, אז שהתה בדירת מסתור עם ילדיה. הנאשם שב להטרידה לאחר שהתגלה מקום מגוריה. לאחר מכן, שבה למשך 5 חודשים לקשר עמו, ולפני כשנתיים החליטה להיפרד ממנו, בשל אלימות שהמשיכה לחוות במסגרת הקשר הזוגי עמו, לצד אלימות מילולית ורגשית כלפי הילדים. בדצמבר 2021 התגרשו בבית הדין השרעי.

המתלוננת דיווחה עוד על הרגלי צריכת אלכוהול בעייתיים של הנאשם, והתנהלותו הכלכלית הבלתי מתחשבת בצרכי הבית. המתלוננת הביעה חשש כי הנאשם עלול לפגוע בה, ולדבריה כל זמן שאינו בכלא, היא סובלת מהטרדות ואיומים מצדו, ולדבריה יחסו כלפיה אובססיבי. מאז נעצר, לא יצר הנאשם קשר עם המתלוננת, לדבריה, אך היא הביעה חשש כי ישוב להטרידה לכשישתחרר.

המתלוננת ציינה כי היא וילדיה משולבים בטיפול.

7. בתסקיר צוין עוד כי הנאשם אינו מזהה כל בעייתיות בהתנהלותו, אף לא נזקקות טיפוליות בתחום ההתמכרויות, אך ציין כי יהיה מוכן לטיפול שאינו במסגרת כליאה, ובלבד שלא יפגע בעבודתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בשל לעבור הליך טיפולי מעמיק הנדרש במצבו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו נענה לגבולות החוק ולגורמי סמכות, דבר המתבטא בהתנהלות אלימה חוזרת ונשנית. הנאשם נוטה לטשטוש החלקים הבעייתיים בהתנהלותו, ומתמקד בהצגת חזות חיובית ונורמטיבית. שיתוף הפעולה שלו היה מצומצם, והוא מבטא תפיסות נוקשות ורכושניות כלפי המתלוננת וילדיו. הנאשם עלול להגיב באופן אימפולסיבי ואלים, במצבים בהם חווה פגיעה רגשית. כן ניכרים דפוסי תלות במתלוננת, המתבטאים ביחס הטורדני כלפיה.

שירות המבחן העריך קיומה של רמת סיכון גבוהה מאוד להישנות התנהגות אלימה ופוגענית

מצדו כלפי המתלוננת. צוין כי לא נוצר ולו פתח לבחינת מעורבות טיפולית בתחום האלימות במשפחה או בתחום ההתמכרויות. שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית הכוללת רכיב של מאסר בפועל.

טיעונים לעונש

8. ביום 29.12.21, וביום 23.1.22 טענו הצדדים לעונש בעל-פה בפניי.

טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה ההולם, בנסיבות, נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר ברף העליון של המתחם לו טענה, להפעיל עונש מאסר מותנה קודם בן 6 חודשים, במצטבר, בצירוף מאסר על-תנאי, התחייבות ופיצוי למתלוננת. נטען, כי מעשי הנאשם פגעו בביטחון האישי ובשלוות הנפש של המתלוננת, וביכולתה לנהל שגרת חיה ללא חשש. צוין, כי העבירות דנן בוצעו לאחר שהנאשם השתחרר ממאסרו ביום 7.10.21. כבר ביום 14.10.21 פנתה המתלוננת להוצאת צו הגנה כנגדו, מפאת הטרדותיו. בתסקיר הובעה עמדת המתלוננת החוששת מפני הנאשם, ומפני שחרורו. המתלוננת חוותה פעמים רבות איומים והטרדות מצד הנאשם, כאשר המקרה דנן מבטא חציית גבול, ופגיעה משמעותית בערכים המוגנים. הנאשם ידע כי תלוי ועומד נגדו צו הגנה, וכן כי עליו לאסוף את ילדיו מהמתלוננת באמצעות צד שלישי, אך הפר את הצו, פנה אל המתלוננת, איים עליה וגילה התנהגות אובססיבית וטורדנית כלפיה. לאחר מכן, הנאשם פנה לבנו, בן ה-11, ושלח לו הודעה שפורטה בכתב האישום שנוסחה מזעזע וגובל בהטרדה מינית של הקטין.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, עברו הפלילי של הנאשם כולל 14 הרשעות קודמות, שלוש האחרונות שבהן הנן בגין מעשים שבוצעו כלפי אותה המתלוננת. העובדה שהעבירות דנן בוצעו זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר, מלמדות כי יש להשית עליו עונש המצוי ברף העליון של המתחם. כן ביקשה ב"כ המאשימה לתת משקל לשיקולי הרתעה אישית של הנאשם.

9. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם לו טענה המאשימה, הוא מופרז לחומרה, בהינתן העבירות המיוחסות, וכי הוא נע בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל. הוא ביקש מבית-המשפט להסתפק בתקופת מצערו של הנאשם, ולהטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות. ב"כ הנאשם טען כי ראוי לראות את מורכבות התמונה של יחסי הנאשם עם המתלוננת וילדיו, שכן לדבריו כל חפצו של הנאשם הוא לקיים קשר תקין עם ילדיו, אך הוא שוגה בדרכו, כך שהסתבכותו היא פרי אהבתו לילדיו. כל חטאו של הנאשם בהפרת הצו הוא כי הגיע במונית לאסוף את ילדיו, ובדרכו ביצע מעשים בלתי מוסריים, פוגעניים ופליליים. האיומים הנם ברף נמוך של חומרה, ובפרט אמורים הדברים לאחר שבני הזוג התגרשו ביום 27.12.21. הנאשם טוען כי המתלוננת מסיתה את ילדיו נגדו, ומשפיעה על הקשר שלו עמם. נטען, כי התסקיר מתייחס יותר לעבר מאשר להווה. נטען

כי כיום הנאשם עורך שינוי בחייו, ועורך דינו פנה לבית הדין על מנת לקבוע הסדרי ראייה שיאושרו.

דברי הנאשם

10.

הנאשם מסר כי התגרש וכי ברצונו לשקם את חייו, לאחר שהוא והמתלוננת המשיכו כל אחד לדרכו. הוא התחייב שלא ליצור קשר עמה או עם הילדים.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

11. עבירת האיומים אותה ביצע הנאשם, פוגעת בערכים מוגנים של הביטחון האישי, שלווה הנפש, הפרטיות והכבוד. כן נפגעת היכולת לנהל שגרת חיים ללא חשש. על הערך המוגן הנפגע בעבירת האיומים, ראו הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט גולדברג ע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל** (06/09/89):

"...אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת".

ביצוע עבירת איומים לפגיעה בבת זוג - כאן המתלוננת, פרודתו אז של הנאשם - פוגע במתלוננת עצמה, בשלוות נפשה, בביטחונה האישי, בכבודה, ומטיל עליה פחד וחרדה. המתלוננת זכאית לביטחון אישי ולהגנה פני מעשי הפחדה ואיום, ומפני אלימות מילולית, והנאשם פגע בהגנתה זאת. האיומים על המתלוננת פוגעים גם בביטחונם של הילדים המשותפים, שהיו עדים למעשה, ובשלוות נפשם.

למעשים נלוו עבירות של הטרדה, הפוגעת בערכים מוגנים דומים, ועבירת הפרת צווים - הפוגעת בערכים מוגנים של שמירה על שלטון החוק, כיבוד החלטות בית המשפט, ובהקשר זה אף היא פוגעת בערך של הגנה על ביטחונה האישי של המתלוננת, שהוגן בצו שיפוטי.

נסיבות ביצוע העבירה

12. בשעת ביצוע העבירות היה הנאשם פרוד מהמתלוננת, אשתו לשעבר, ואב לקטינים בני 9 ו-11. הנאשם הגיע למסעדה בה שהו המתלוננת והקטינים, במונית, בכדי לאסוף אותם, וזאת חרף צו שיפוטי שניתן בבית המשפט לענייני משפחה, הקובע כי איסוף הקטינים והחזרתם בזמני השהות ייעשה על ידי צד שלישי.

בצאתם מהמקום, איים על המתלוננת כי היא תסבול והוא לא יעזוב אותה בשקט.

לאחר מכן, התקשר הנאשם פעמיים אל בנו הקטין בן ה-11, חרף הוראה שיפוטית האוסרת עליו ליצור קשר עם הקטינים, ושלח לו מספר הודעות קוליות.

ההודעות הקוליות כללו מלל מעורר שאט נפש, ותוכן מיני מפורש ביחס למתלוננת, שהושמע באזני הילד.

את המעשים ביצע הנאשם כחודש וחצי בלבד לאחר ששוחרר ממאסר קודם, אותו ריצה בגין עבירות דומות שביצע כלפי אותה המתלוננת וכלפי ילדיו. כן המעשים בוצעו 12 ימים בלבד לאחר שהוצא צו ההגנה, אשר אסר על הנאשם ליצור כל קשר עם המתלוננת ולהטריד אותה ואת ילדיה.

אמנם, האיומים שהושמעו אינם מצויים ברף גבוה של חומרה, אולם השמעתם, על רקע נסיבות המקרה כולן, ועל רקע יחסו בעבר של הנאשם למתלוננת - מלמד על פגיעה משמעותית וחריפה בערכים המוגנים. האיומים מעוררים חשש ממשי כי קיים צורך להגן על המתלוננת מפני הנאשם, שמא יבצע את איומיו ויפגע בה. כן האיומים הושמעו תוך פגיעה בשני הילדים שנכחו במקום, ולכן פגיעתם רחבה ומשמעותית.

עמדת המתלוננת, כפי שהובאה באמצעות שירות המבחן מבטאת בעוצמה את החשש שלה מפני הנאשם, את היחס האלים שספגה בעבר, ואת החרדה מכך שכשישוחרר ישוב להטרידה ולסכן אותה.

באשר למלל שהנאשם שיגר לבנו בן ה-11, מקובלת עליי טענת ב"כ המאשימה כי התוכן גובל בהטרדה מינית של הקטין. ההתבטאות מבהירה כי מדובר שמי שמונע מתחושות רכושנות וקנאה, אשר עלול לסכן את המתלוננת סיכון מוחשי.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. במקרים דומים, הטילו בתי המשפט עונשים מגוונים, הנעים בין ענישה שיקומית וצופה פני עתיד, ובין עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות ובנסיבות העושה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל (25.6.08) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים כלפי בת זוגו, החיה בנפרד ממנו, ונגזרו עליו **12 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות**. חרף עברו הפלילי הנקי, קבע בית-המשפט המחוזי בערעורו, כי העונש משקף את מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בית-המשפט העליון קבע אף הוא כי מדובר בעונש הולם. תוכן האיום במקרה זה כלל אמירה קונקרטיה להרוג את בת הזוג.

ב. רע"פ 149/19 קובי פפיאשוילי נ' מדינת ישראל (10.1.19), שם המערער הורשע בשורה של עבירות איומים, הטרדה ופגיעה בפרטיות, כלפי בת זוג לשעבר, לתקופה של חודשיים. האיומים היו איומים קשים לפגוע בגופה, באמה, ברכושה ואף איים לרצוח אותה. בית-משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר למשך מספר חודשים ובין 15 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

14. ב"כ הנאשם לא הפנה לפסיקה לעניין העונש. ניתן, בנוסף, לעיין בפסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 8253/18 פלוני נ' מדינת ישראל (25.11.18) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות באיומים וגידופים שהשמיעו באזני גרושתו ועורך דינה, במהלך דיון בבית-דין רבני. הוטלו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס. ערעור לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

ב. ת"פ (חי') 5922-06-12 מדינת ישראל נ' פלוני (11.7.12) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, באיומים שהושמעו בשני מועדים כלפי בת זוגו, לפגיעה בחייה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין חודש לשבעה חודשי מאסר בפועל, והוטלו חמישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריח, הופעל מאסר על-תנאי בן 12 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכל ירצה 14 חודשי מאסר, וכן הוטלו 9 חודשי מאסר על-תנאי.

ג. ת"פ (ק"ג) 35380-06-17 מדינת ישראל נ' פלוני (20.1.19) - הנאשם הורשע בעבירת איומים בגין מסרונים ששלח לארוסתו, שעה שהיא בהיריון ממנו והם מתעתדים להינשא. הנאשם השתלב בהליך טיפולי תוך תקופת הדיון, והוגשו בעניינו מספר תסקירים עם המלצה טיפולית בסופם. סקירת מדיניות הענישה הנוהגת העלתה כי הרף התחתון במתחם העונש בעבירת איומים עומד על מאסר על-תנאי, אך בנסיבות עניין זה נקבע כי יעמוד על מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, שכן דובר במסכת איומים קונקרטיים לפגיעה בחיי הקרבן. בית-המשפט אימץ את המלצה השיקומית והטיל על הנאשם צו של"צ, צו מבחן, מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננת.

ד. ת"פ (רח') 56802-12-17 מדינת ישראל נ' פלוני (19.7.16) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים אותה ביצע כלפי אשתו. שירות המבחן נמנע ממתן המלצה שיקומית. נקבע מתחם עונש הולם הנע, בעבירת איומים ברף בינוני-גבוה, בין מאסר על-תנאי ועד ל-10 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. הוטלו חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות, ומאסר על-תנאי.

ה. ת"פ (כ"ס) 2158-03-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.11.16) - הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים לאחר שאיים על אשתו ועל בנו, באמצעות הטלפון, שעה שהיה אסיר בכלא. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על-תנאי.**

ו. ת"פ (א'י) 47527-11-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.4.14), הנאשם הורשע בעבירת איומים כלפי אשתו, כי יפגע בילדם. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי ובין 12 חודשי מאסר בפועל, **והוטלו 4 חודשי מאסר בפועל, פיצוי והתחייבות.**

ז. ת"פ (רחובות) 28834-08-13 **מדינת ישראל נגד יוסף מתתיהו** (03.12.13), הנאשם הורשע בעבירת איומים כלפי עובדת סוציאלית בכך שיפגע באשתו. **בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים בחופף ובמצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.**

ח. ת"פ (ת"א) 21210-01-18 **מדינת ישראל נ' אורן דבוש** (29.10.19), הנאשם הורשע בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק, כלפי בת זוגו בנפרד. נקבע כי **מתחם העונש נע בין מאסר על-תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל, והוטלו מאסר על-תנאי וצו מבחן.**

15. מדובר אפוא בענייננו בעבירות איומים, הטרדה והפרת צו שיפוטי, שבוצעו במסגרת אירוע יחיד, שהתרחש במעמד מעבר הקטינים בין בני הזוג. המעבר עצמו, והגעתו של הנאשם למקום בעצמו, היוותה הפרה של צו שיפוטי. כן האיומים שהשמיע הנאשם מבטאים הלך רוח של סיכון ביחס למתלוננת, ואף שאינם חמורים מבחינת מהות האיום, יש לראותם כפוגעים משמעותית בערכים המוגנים, על רקע מכלול הנסיבות ובהתאם עמדת המתלוננת, כפי שהובאה לעיל. **לאור המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע אם כן, בין מאסר קצר הניתן בנסיבות המתאימות לריצוי בעבודות שירות ובין 12 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת עונשו של הנאשם

16. הנאשם, בן 45, כיום גרוש מן המתלוננת ואב לשניים.

תסקיר שירות המבחן משקף תמונה עגומה בנוגע ליחסי הנאשם עם המתלוננת וילדיו. עולה ממנו, בין היתר, כי המתלוננת סבלה מאלימות, איומים, הטרדות ושיבוש שגרת חייה מצד הנאשם בעבר, לא פעם. כן עולה כי השניים כבר נפרדו בעבר, והמתלוננת יחד עם ילדיה עברו לדירת מסתור, אך הנאשם התחקה אחר עקבותיה והשניים שבו לקשר הזוגי.

עוד עולה כי ב-27.12.21, בעת שהנאשם כבר היה עצור בתיק זה, בני הזוג התגרשו, וההליך בעניינם עדיין מתנהל בפני בית הדין השרעי. בניגוד לטענת הסנגור, לא ניתן לראות בגירושין גורם ממתן מסוכנות משמעותי, ושרות המבחן אינו סבור כך, משנקבע בתסקיר כי קיימת מסוכנות גבוהה מאד לעתיד.

אמנם, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, אף ללא תיקון כתב האישום ושלא במסגרת הסדר טיעון, ובכך ביטא נטילת אחריות ותרם לחיסכון בזמן ציבורי. אולם, עיון בתסקיר שירות המבחן מלמד כי נטילת האחריות על מעשיו והבנת החומרה שבהם היא ממנו והלאה.

הנאשם לא ביטא בפני שירות המבחן כל הפנמה של הפסול הטמון במעשיו, לא גילה כל אמפטיה למתלוננת, וכשהוצע לו להשתלב בטיפול אמר כי יהיה מוכן לעשות זאת מחוץ לכתלי הכלא ובאופן שלא יפגע בעבודתו.

התסקיר, שבו הערכה לגבי מסוכנות גבוהה מאד, ממליץ על ענישה מוחשית.

17. לחובת הנאשם עומד עברו הפלילי המכביד הכולל 14 הרשעות קודמות - האחרונה שבהן מיום 1.6.21, בפני מותב זה, בעבירות איומים והפרת צו שיפוטי, אותן ביצע בחודשים נובמבר-דצמבר 2020, זאת לאחר ששלח מספר רב של הודעות קוליות בעלות תוכן מאיים כלפי אותה המתלוננת, לטלפון הנייד של בנו הקטין בהיותו בן שמונה (ת"פ (נצ') 41505-12-20). גם במקרה הקודם הופעל מאסר מותנה שלא הרתיע אז את הנאשם מלפגוע במתלוננת ובבנו. בגזר הדין הקודם נקבע כי אין מנוס מהטלת תקופת מאסר ממושכת לריצוי בפועל, ברף העליון של המתחם, תוך הפעלת המאסר המותנה לשם הרחקה בפועל מהמתלוננת.

המעשים דנן בוצעו, אם כן, זמן קצר לאחר שוחרר הנאשם ממאסרו האחרון, ובעוד תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר מותנה שהוטל עליו בגזר-הדין הקודם שניתן בעניינו. לפיכך מבטאים המעשים, בנוסף, זלזול מופגן בחוק ובבתי המשפט והעדר מורא מפני ענישה נוספת.

עברו הפלילי של הנאשם כולל, מלבד הרשעות בגים פגיעה במתלוננת, הרשעות רבות קודמות בעבירות איומים, אלימות ועבירות נוספות וכי ריצה בעבר מספר תקופות מאסר מאחורי סורג ובריח.

18. עמדת המתלוננת הובאה בחלק העוסק בתסקיר שירות המבחן, ובעיקרה מבטאת היא חשש ומורא מפני הנאשם, תחושת חרדה מאפשרות שחרורו ממאסר או מעצר, וצוין, בין היתר, כי היא והילדים משולבים בטיפול, והמתלוננת זוכה להדרכה הורית.

19. הגנה על הציבור ועל נפגעי עבירה הנה מטרתה המרכזית של ענישה פלילית.

. דו"ח הוועדה לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים משנת 2015 - "וועדת דורנר", אשר ככלל המליץ על צמצום ענישה במאסרים, קבע כי עונשי מאסר נחוצים והולמים במיוחד למטרה מרכזית של מניעת עבריינות, ובעיקר כאשר מדובר בכליאת עבריינים מסוכנים, כאמצעי להרחקתם מהציבור. נקבע כי ראוי לבצע הבחנה בין עבריינים שצפויים לחזור ולבצע עבירות, אשר יש להורות על כליאתם, לאלה שלמדו לקחם ואינם מסכנים את הציבור בעבריינות חוזרת, לגביהם ראוי לאתר ענישה חלופית ושיקומית.

בפני, לצערי, מקרה מובהק בו אין מנוס ממאסר משמעותי בפועל כדי להפיג את הסיכון מפני הנאשם, למנוע עבריינות הלכה למעשה, ולהעניק למתלוננת הגנה ביטחון ושלוות נפש, גם אם זמניים.

לנוכח האמור, והעובדה שהנאשם מבצע באופן חזרתי מובהק עבירות של איומים והטרדה כלפי המתלוננת, וכי אינו ירא מפני צווים שיפוטניים להגנתה, ובהינתן הערכת הסיכון הגבוה הנשקף למתלוננת מפני הנאשם,

מצאתי להטיל על הנאשם עונש מאסר בקצהו המחמיר של מתחם העונש, לצד הפעלת המאסר המותנה במצטבר, וכן פיצוי הולם למתלוננת.

סוף דבר

20. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר מיום 30.11.21.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר על-תנאי, בן ששה החודשים, שהוטל על הנאשם בת"פ (נצ') 41505-12-20 **מדינת ישראל נ' ע'** (8.6.21), במצטבר לעונש המאסר המוטל עליו כעת.

סה"כ ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל.

ג. 6 חודשי מאסר על-תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור, במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירת איומים או עבירה של הפרת צו בית-משפט או עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק.

ג. הנאשם ישלם למתלוננת פיצוי בסך 2,500 ₪. סכום הפיצוי ישולם בתוך 90 ימים מהיום. המאשימה תעביר בתוך 7 ימים מהיום את פרטי המתלוננת לצורך העברת הפיצוי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' אדר א' תשפ"ב, 03 פברואר 2022, במעמד הצדדים.